

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 2K/13/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115205613
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Novák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8115205613.5

Uznesenie

Okresný súd Prešov v právnej veci navrhovateľa: PRO CIVITAS, s.r.o., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 45869464, proti dlžníkovi: V., o návrhu na vyhlásenie konkurzu takto

rozhodol:

z a m i e t a návrh navrhovateľa: PRO CIVITAS, s.r.o., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 45869464, na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka: V.
v r a c i a navrhovateľovi preddavok na úhradu odmeny a výdavkov predbežného správcu vo výške 663,88 eura zložený dňa 02.03.2015 na účet tunajšieho súdu pod D 19 Preddavky na predbežného správcu - položka 24/2015 (číslo účtovného dokladu 04/03-15).

odôvodnenie:

Navrhovateľ podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 09.03.2015 navrhol, aby súd začal konkurzné konanie na majetok dlžníka.

V návrhu navrhovateľ - veriteľ uviedol, že voči dlžníkovi eviduje pohľadávku z právoplatného a vykonateľného Rozhodcovského rozsudku STÁLEHO ROZHODCOVSKÉHO SÚDU zriadeného pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s. sp. zn. IA-A/0913/0048 zo dňa 14.02.2014, ktorý je prílohou návrhu veriteľa. Zároveň predložil písomnú výzvu pôvodného veriteľa Poštová banka, a.s. zo dňa 10.02.2012 spolu s kópiou doručky ako aj zmluvy o postúpení pohľadávok z postupcu Poštová banka, a.s. na postupníka BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED zo dňa 05.06.2014 a zmluvu o postúpení pohľadávok z postupcu BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED na postupníka PRO CIVITAS s.r.o. zo dňa 20.06.2014. Ako ďalšieho veriteľa dlžníka navrhovateľ označil spoločnosť Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. a na účet súdu uhradil preddavok vo výške 663,88 eura.

Návrh spolu s prílohami bol podaný v dvoch rovnopisoch. Návrh v podobe príloh o.i. obsahoval doklad o zaplatení preddavku na úhradu odmeny a výdavkov predbežného správcu vo výške 663,88 EUR, rozhodcovský rozsudok sp. zn. IA-A/0913/0048 zo dňa 14.02.2014 a výzvu zo dňa 10.02.2012 spolu s doručenkou.

Podľa ust. § 3 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKR“), dlžník je v úpadku, ak je platobne neschopný alebo predĺžený. Ak dlžník podá návrh na vyhlásenie konkurzu, rozumie sa tým, že je v úpadku.

Podľa ust. § 14 ods. 1 ZKR veta prvá, ak súd zistí, že návrh na vyhlásenie konkurzu spĺňa zákonom ustanovené náležitosti, najneskôr do 15 dní od doručenia návrhu rozhodne o začatí konkurzného konania.

Uznesením č.k. 2K/13/2015-29 zo dňa 23.03.2015 zverejneným v Obchodnom vestníku dňa 30.03.2015 súd začal na návrh veriteľa konkurzné konanie voči dlžníkovi.

Následne súd uznesením č.k. 2K/13/2015-33 zo dňa 07.04.2015 publikovaným v Obchodnom vestníku dňa 13.04.2015 uložil dlžníkovi povinnosť do 20 dní od doručenia predmetného uznesenia vyjadriť sa k návrhu na vyhlásenie konkurzu, osvedčil svoju platobnú schopnosť a predložil najmä zoznam všetkých svojich peňažných záväzkov, s ktorých plnením bol v deň začatia konkurzného konania 30 dní v omeškani, zoznam všetkých svojich bankových účtov s prehľadom zostatkov v deň začatia konkurzného konania, informáciu o stave hotovosti v deň začatia konkurzného konania a v deň predloženia tejto informácie súdu, zoznam pohľadávok, pri ktorých možno s odbornou starostlivosťou predpokladať, že budú uhradené najneskôr do 30 dní od začatia konkurzného konania. Súd zároveň predvolal dlžníka a upovedomil veriteľov dlžníka o termíne pojednávania za účelom osvedčenia platobnej schopnosti dlžníka vytýčeného na deň 14.05.2015 o 14.00 hod. na Okresnom súde Prešov.

Dňa 14.05.2015 o 14.00 sa uskutočnilo pojednávanie v neprítomnosti navrhovateľa. Po výpovedi odporcu súd pojednávanie odročil na neurčito za účelom rozhodnutia o návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka.

Výzvou zo dňa 20.05.2015 tunajší súd vyzval navrhovateľa, aby predložil listinné dôkazy, ktoré preukazujú vznik pohľadávky a to Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX. zo dňa 27.05.2008 spolu s Obchodnými podmienkami pre úver a Všeobecnými obchodnými podmienkami.

Navrhovateľ na základe výzvy súdu doručil tunajšiemu súdu dňa 01.06.2015 vyjadrenie k výzve, spolu so Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXX. zo dňa 27.05.2008, s Obchodnými podmienkami pre úver a Všeobecnými obchodnými podmienkami.

V zmysle ust. § 19 písm. a) ZKR, ak sa konkurzné konanie začalo na návrh veriteľa, súd do 5 dní od začatia konkurzného konania odošle dlžníkovi do vlastných rúk rovnopis návrhu spolu s uznesením, ktoré obsahuje najmä, výzvu, aby sa do 20 dní od jeho doručenia vyjadril k návrhu a osvedčil svoju platobnú schopnosť; najmä aby predložil, zoznam všetkých svojich peňažných záväzkov, s ktorých plnením bol v deň začatia konkurzného konania 30 dní v omeškani, zoznam všetkých svojich bankových účtov s prehľadom zostatkov v deň začatia konkurzného konania, informáciu o stave hotovosti v deň začatia konkurzného konania a v deň predloženia tejto informácie súdu, zoznam pohľadávok, pri ktorých možno s odbornou starostlivosťou predpokladať, že budú uhradené najneskôr do 30 dní od začatia konkurzného konania, poučenie, že inak súd vyhlási na jeho majetok konkurz, poučenie o trestnoprávných následkoch neplnenia si povinnosti v konkurze, určí termín pojednávania, na ktoré predvolá dlžníka a o ktorom upovedomí veriteľov označených v návrhu; predvolanie, ako aj upovedomenie súd doručí zverejnením v Obchodnom vestníku; dlžníkovi predvolanie doručí aj iným spôsobom; termín pojednávania súd určí tak, aby sa konalo najneskôr do 70 dní od začatia konkurzného konania, výzve dlžníka na vyjadrenie, či súhlasí, aby súd rozhodol vo veci vyhlásenia konkurzu bez pojednávania; ak tak dlžník urobí, súd zruší termín pojednávania a rozhodne bez pojednávania; rovnako postupuje aj vtedy, ak sa má za to, že dlžník svoju platobnú schopnosť neosvedčil.

V zmysle ust. § 19 písm. b), c) a d) ZKR, súd rozhodne vo veci vyhlásenia konkurzu do 7 dní od vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, alebo do 7 dní, odkedy dlžník súhlasil, aby sa rozhodlo bez pojednávania. Súd rozhodne o vyhlásení konkurzu vtedy, ak dlžník neosvedčil svoju platobnú schopnosť, inak rozhodne o zastavení konkurzného konania; pri rozhodovaní o vyhlásení konkurzu súd neprihliada na záväzky, pri ktorých dlžník osvedčil ich spornosť; ak sa dlžník v lehote podľa odseku 1 písm. a) bodu 1 nevyjadril, má sa za to, že svoju platobnú schopnosť neosvedčil, a súd má pred rozhodnutím o vyhlásení konkurzu pochybnosti o dlžníkovej majetnosti, bez zbytočného odkladu po tom, čo zistí, že tu nie sú dôvody na iné rozhodnutie ako vyhlásenie konkurzu, ustanoví dlžníkovi predbežného správcu; o návrhu v tomto prípade rozhodne v lehote podľa § 20 ods. 1.

Súd následne posudzoval aktívnu vecnú legitimitáciu navrhovateľa. Navrhovateľ môže podľa ust. § 12 ods. 2 ZKR podať návrh na vyhlásenie konkurzu len ak svoju pohľadávku doloží medzi iným vykonateľným rozhodnutím alebo iným podkladom, na základe ktorého možno nariadiť výkon rozhodnutia alebo vykonať exekúciu. Podľa názoru súdu, za vykonateľné rozhodnutie možno považovať len rozhodnutie, ktoré je vydané orgánom oprávneným na prejednanie veci. V prípade, ak je podkladom pre konkurzné konanie rozhodcovský rozsudok, na prejednanie veci musí byť daná právomoc rozhodcovského súdu. Tak, ako v exekučných konaniach aj v konkurznom konaní musí veriteľ, ktorý

podáva návrh na vyhlásenie konkurzu doložiť svoju pohľadávku materiálne vykonateľným titulom, ktorý aj v konkurznom konaní podlieha preskúmaniu a posúdeniu tejto materiálnej vykonateľnosti súdom ex - offa. Aj súd je povinný z úradnej moci skúmať, či sú splnené formálne a materiálne predpoklady pre vedenie konkurzného konania („generálnej exekúcie“), t. j. skúmať či na prejednanie veci, výsledkom ktorého konania bol rozhodcovský rozsudok, bola daná právomoc rozhodcovského súdu. V posudzovanom prípade bola zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom navrhovateľa a dlžníkom, ktorá bola podkladom pre vydanie rozhodcovského rozsudku, od ktorého navrhovateľ odvodzuje svoje oprávnenie podať návrh na vyhlásenie konkurzu. Túto zmluvu považuje súd za zmluvu spotrebiteľskú. Súd poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-76/10, C-40/08 pri výklade smernice rady 93/13 EHS, na základe ktorého je povinný pred vydaním rozhodnutia o návrhu na vyhlásenie konkurzu skúmať rozhodcovskú doložku a zistiť, či táto nespĺňa znaky neprimeraných a teda nekalých podmienok, tým že vyvoláva nerovnaké postavenie medzi účastníkmi, a teda či nie je neplatná podľa § 53 ods. 5 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len Občiansky zákonník) účinného od 1. januára 2008. Podľa článku 10.2.2 Všeobecných obchodných podmienok sa zmluvné strany dohodli na rozhodcovskej doložke týkajúcej sa riešenia všetkých sporov, ktoré medzi nimi vzniknú z právnych vzťahov vzniknutých pri poskytovaní služieb, bankových produktov a/alebo vykonávania bankových obchodov vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik príslušnej zmluvy. Podľa článku 10.2.3. Všeobecných obchodných podmienok, ak klient najneskôr pri uzatváraní bankového obchodu a/alebo zmluvy nedoručí banke písomné oznámenie, že s rozhodcovskou doložkou nesúhlasí, má sa za to, že ju prijal. Na základe uvedeného je rozhodcovská doložka podľa bodu 10.2.2. Všeobecných obchodných podmienok neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a teda je neplatná. Podstatnou okolnosťou pre prijatie tohto záveru je skutočnosť, že táto podmienka nebola so spotrebiteľom, t. j. dlžníkom individuálne dohodnutá, nakoľko bola zaradená do Všeobecných obchodných podmienok vopred pripravenej zmluvy a dlžník nemal reálnu možnosť obsah predloženej formulárovej zmluvy ovplyvniť, resp. niektoré zo zmluvných dojednaní vylúčiť. Ide preto o vnútenú podmienku, ktorá sa netýka priamo predmetu zmluvy a ktorá zvyšuje nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Na základe uvedeného súd považuje túto podmienku za neprijateľnú podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda za absolútne neplatný právny úkon.

Ustanovenie článku 10.2.3. Všeobecných obchodných podmienok formálne síce umožnilo dlžníkovi (spotrebiteľovi) rozhodcovskú doložku nepriať, ale na neprijatie rozhodcovskej doložky sa vyžadoval ďalší písomný úkon od spotrebiteľa, čo súd považuje za ustanovenie zvyšujúce nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa. Podľa názoru súdu, ustanovenia týkajúce sa rozhodcovskej doložky vyvolávajú hrubý nepomer na ťarchu spotrebiteľa a v konečnom dôsledku ide o dojednanie, ktoré je svojim obsahom v rozpore s dobrými mravmi. Pre absolútnu neplatnosť rozhodcovskej doložky ako neprijateľnej zmluvnej podmienky v danom prípade podľa názoru súdu nebola založená právomoc rozhodcovského súdu konať a rozhodnúť vo veci, v dôsledku čoho rozhodcovský rozsudok, od ktorého navrhovateľ v danom prípade odvodzuje svoju aktívnu legitimitáciu na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu, nie je exekučným titulom.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Zmluva uzatvorená medzi právnym predchodcom navrhovateľa a dlžníkom ako zmluva o úver má povahu spotrebiteľskej zmluvy s poukazom na cit. ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Právny predchodca navrhovateľa konal pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, ktorá vyplýva aj z výpisu daného subjektu z Obchodného registra. Na druhej strane, dlžník v čase podpisu zmluvy nekonal v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 2 písm. a) zákona č. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len

ZoSÚ) účinného v čase podpisu zmluvy o úvere, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa ust. § 2 písm. b) ZoSÚ účinného v čase podpisu zmluvy o úvere, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 31 ods. 3 zákona č. 244/2005 Z. z. o rozhodcovskom konaní účinného do 31.12.2014, rozhodcovský súd rozhoduje v súlade so zmluvou uzatvorenou medzi účastníkmi rozhodcovského konania a vezme do úvahy obchodné zvyklosti vzťahujúce sa na spor, zásady poctivého obchodného styku a dobrých mravov.

Podľa ust. § 33 ods. 2 veta druhá a tretia zákona č. 244/2005 Z. z. o rozhodcovskom konaní účinného do 31.12.2014, nemožno prisúdiť, čo odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom a plnenie, ktoré je nemožné. Rovnako nemožno prisúdiť plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá je v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, najmä ak obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Rozhodcovský súd bol povinný v rozhodcovskom rozsudku zohľadniť právnu úpravu, ktorá je preňho záväzná a zákonná úprava dáva súdu právo a povinnosť posúdiť, či plnenie, na ktoré rozhodcovský rozsudok zaväzuje je dovolené a či je v súlade s dobrými mravmi. Súd má za to, že nemožno považovať uložené plnenie za dovolené a v súlade s dobrými mravmi, ak je vydané v rozpore s právnu úpravou.

Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

K samotnému oprávneniu súdu preskúmať exekučný titul a k rozhodcovským rozsudkom, ktorými navrhovateľ preukazuje svoju pohľadávku súd poukazuje napr. na rozhodnutie dovolacieho súdu - Najvyšší súd SR - sp. zn. 5ECdo/314/2013 z 8. decembra 2014, zo 4. apríla 2013 sp. zn. 3 Cdo 224/2012, zo 14. mája 2013 sp. zn. 3 Cdo 295/2012, sp. zn. 3 Cdo 182/2012, sp. zn. 3 Cdo 6/2013, z 12. júna 2013 sp. zn. 3 ECdo 9/2013, sp. zn. 3 ECdo 37/2013, sp. zn. 3 ECdo 8/2013, z 27. júna 2013 sp. zn. 3 Cdo 237/2012, z 27. mája 2013 sp. zn. 3 Cdo 227/2012, z 3. júla 2013 sp. zn. 3 ECdo 106/2013 a ďalšie v obdobných veciach navrhovateľa.

Najvyšší súd SR má nezastupiteľnú úlohu v zjednocovaní judikatúry, a preto v záujme predvídateľnosti rozhodnutí a jednotnosti rozhodovacej praxe, ktorými sa naplní princíp právnej istoty, ako jeden zo základných princípov princíp právneho štátu, vychádzal súd z judikatúry dovolacieho súdu.

Najvyšší súd SR ako dovolací súd opakovane konštatoval vo veciach exekučného konania navrhovateľa na základe rozhodcovských rozsudkov, že uzavretá rozhodcovská doložka je neprijateľná podmienka spotrebiteľskej zmluvy, čo zakladá jej neplatnosť. Neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu vydať označený rozhodcovský rozsudok, ktorý za daných podmienok nepredstavuje vykonateľný exekučný titul. Dovolací súd sa stotožnil aj s tými závermi exekučného súdu, ktoré konštatovali nevyváženosť dohodnutej rozhodcovskej doložky, pričom ich výklad bol v súlade so Smernicou rady 93/13/EHS. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy na spotrebiteľské veci má za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku.

Podľa názoru súdu, podmienka dojednaná podľa článku 10.2.3. Všeobecných obchodných podmienok, ktorý hovorí, že ak klient najneskôr pri uzatváraní bankového obchodu a/alebo zmluvy nedoručí banke písomné oznámenie, že s rozhodcovskou doložkou nesúhlasí, má sa za to, že ju prijal. Na základe uvedeného je rozhodcovská doložka podľa bodu 10.2.2. Všeobecných obchodných podmienok neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a teda je neplatná. Podstatnou okolnosťou pre prijatie tohto záveru je skutočnosť, že táto podmienka nebola so spotrebiteľom, t. j. dlžníkom individuálne dohodnutá, nakoľko bola zaradená do Všeobecných obchodných podmienok vopred pripravenej zmluvy a dlžník nemal reálnu možnosť obsah predloženej formulárovej zmluvy ovplyvniť, resp. niektoré zo zmluvných dojednaní vylúčiť.

Podľa § 13 ods. 1 tretia veta ZKR, ak súd návrh na vyhlásenie konkurzu odmietne alebo súd nezačne konkurzné konanie z iného dôvodu alebo navrhovateľ pred začatím konkurzného konania vezme návrh späť, preddavok sa vráti navrhovateľovi.

Z vyššie uvedených dôvodov v danom prípade navrhovateľ nepreukázal svoje oprávnenie podať návrh na vyhlásenie konkurzu, t.j. svoju aktívnu vecnú legitimáciu, a preto súd jeho návrh na vyhlásenie konkurzu zamietol.

Zároveň súd rozhodol o vrátení navrhovateľom zaplateného preddavku na úhradu odmeny a výdavkov predbežného správcu podľa ustanovenia § 13 ods. 1 ZKR, ktorý v tomto konaní nebol použitý.

Podľa ust. § 196 ZKR, ak tento zákon neustanovuje inak, na začatie konkurzného konania, na konkurzné konanie, na začatie reštrukturalizačného konania, na reštrukturalizačné konanie a konanie o oddžnení (ďalej len "konanie podľa tohto zákona") sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa ust. § 199 ods. 1 ZKR, ak tento zákon neustanovuje inak, uznesenia a iné písomnosti súdu sa v konaniach podľa tohto zákona doručujú ich zverejnením v Obchodnom vestníku. Uznesenie, ktoré sa zverejňuje v Obchodnom vestníku, sa zverejňuje bez odôvodnenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).